

# Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

Detta är den senaste internetversionen av författningen. Här presenteras föreskrifter och allmänna råd i konsoliderad form, det vill säga med alla gällande bestämmelser och rekommendationer från grundförfattningen och ändringsförfattningar.

## Innehåll

- [1 kap. Tillämpningsområde](#)
- [2 kap. Allmänna bestämmelser](#)
- [3 kap.Handledning och bedömning](#)
- [4 kap. Ansvarsfördelning](#)
- [5 kap. Bas-, gren- och tilläggsspecialiteter](#)
- [6 kap. Tillgodoräknande av kompetens](#)
- [7 kap. Ansökan om bevis om specialistkompetens](#)
- [8 kap. Övriga bestämmelser](#)
- [Bilagor](#)

Observera att det är den tryckta versionen av författningen som gäller. Kontrollera därför alltid texten mot den tryckta versionen. För uppgift om använda bemyndiganden och ikraftträdandebestämmelser, se respektive författning.

Ändrad: t.o.m. HSLF-FS 2018:21

## 1 kap. Tillämpningsområde

**1 §** Dessa föreskrifter ska tillämpas vid legitimerade läkares vidareutbildning för att uppnå specialistkompetens enligt 4 kap. 8 § patientsäkerhetslagen (2010:659).

**2 §** För specialiteten rättsmedicin, och i tillämpliga delar för specialiteten rättspsykiatri, gäller vad som anges om vårdgivare i dessa föreskrifter och allmänna råd i stället Rättsmedicinalverket.

## 2 kap. Allmänna bestämmelser

**1 §** I föreskrifterna och de allmänna råden används beteckningen EES-land för en stat inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Vad som anges om EES-land gäller även för Schweiz.

Beteckningen tredjeland används för ett land som inte omfattas av första stycket. (HSLF-FS 2016:36)

**2 §** Av 4 kap. 1 § patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) framgår att för att en legitimerad läkare ska uppnå specialistkompetens ska han eller hon förvärva de kunskaper, färdigheter och förhållningssätt som föreskrivs för specialistkompetensen genom specialiseringstjänstgöring under minst fem år. Den ska fullgöras genom tjänstgöring som läkare under handledning och genom deltagande i kompletterande utbildning. Meriter från utbildning som ligger till grund för tidigare uppnådd specialistkompetens eller från utbildning på forskarnivå får tillgodoräknas i specialiseringstjänstgöringen. (HSLF-FS 2016:36)

**3 §** Den legitimerade läkare som genomgår specialiseringstjänstgöring (ST-läkaren) ska ha ett utbildningsprogram som utgår från målbeskrivningen för specialiteten. Utbildningsprogrammet ska vara individuellt och omfatta den tjänstgöring och kompletterande utbildning som behövs för att uppfylla kompetenskraven i målbeskrivningen.

### Allmänna råd

Det individuella utbildningsprogrammet bör innehålla

- planerad intern och extern utbildning,
- planerat deltagande i forsknings- och kvalitetsutvecklingsarbeten, och
- planerad tid för regelbundna självstudier.

**4 §** Där de anges i målbeskrivningen för specialiteten ska följande föreskrivna utbildningsaktiviteter genomföras:

1. auskultationer,
2. kliniska tjänstgöringar under handledning,
3. kurser,
4. kvalitets- och utvecklingsarbeten, och
5. självständiga skriftliga arbeten enligt vetenskapliga principer.

# Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

**5 §** Om specialiseringstjänstgöringen genomförs på deltid, ska tjänstgöringstiden förlängas så att den sammanlagt motsvarar heltid under minst fem år.

Semester och jourkompensationer får tillgodoräknas i specialiseringstjänstgöringen.

## 3 kap.Handledning och bedömning

### Handledning av ST-läkare

**1 §** Handledning enligt 4 kap. 1 § patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) ska ges med utgångspunkt i det individuella utbildningsprogrammet. Den ska ges kontinuerligt i form av stöd och vägledning.

#### Allmänna råd

Handledningen bör planeras in i ordinarie tjänstgöringsscheman.

### Handledare

**2 §** För handledningen ska utses en huvudansvarig handledare som

1. ska ha bevis om specialistkompetens i den specialitet som ST-läkaren avser att uppnå, och
2. ska ha genomgått handledarutbildning.

#### Allmänna råd

Den huvudansvariga handledaren bör tjänstgöra där ST-läkaren huvudsakligen genomför sin specialiseringstjänstgöring.

Handledarutbildningen bör omfatta handledning, pedagogik, metoder för bedömning, kommunikation och etik.

**3 §** För varje utbildningsperiod ska ST-läkaren ha tillgång till en handledare som

1. ska ha relevant specialistkompetens, och
2. ska ha genomgått handledarutbildning.

#### Allmänna råd

Handledarutbildningen bör omfatta handledning, pedagogik, metoder för bedömning, kommunikation och etik.

### Bedömning av ST-läkarens kompetens

**4 §** Handledaren och verksamhetschefen vid det tjänstgöringsställe där ST-läkaren huvudsakligen genomför sin specialiseringstjänstgöring ska bedöma ST-läkarens kompetensutveckling kontinuerligt med utgångspunkt i målbeskrivningen för specialiteten och det individuella utbildningsprogrammet.

Bedömningen ska dokumenteras och ligga till grund för det intyg om uppnådd specialistkompetens som ska utfärdas efter fullgjord specialiseringstjänstgöring.

#### Allmänna råd

Bedömningen bör göras med på förhand kända och överenskomna metoder.

Om bedömningen visar att ST-läkaren inte har uppfyllt kompetenskraven, bör det leda till en åtgärdsplan som omfattar

- justeringar i det individuella utbildningsprogrammet,
- förändringar i verksamhetens utbildningsinsatser, eller
- tydligare krav på ST-läkarens insatser.

## 4 kap. Ansvarsfördelning

### Vårdgivare

**1 §** Vårdgivaren ska ansvara för att det i sådan verksamhet som tar emot läkare för specialiseringstjänstgöring finns de förutsättningar som behövs för att genomföra specialiseringstjänstgöring av hög och jämn kvalitet.

Vårdgivaren ska vidare ansvara för att det finns tillgång till

1. en studierektor,
2. handledare som motsvarar behovet av handledning, och

## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

3. medarbetare som kan ge nödvändiga instruktioner om verksamhetsspecifika tekniker och tillvägagångssätt.

### Allmänna råd

Vårdgivaren bör se till att studierektorerna har relevant specialistkompetens. ST-läkaren bör, utöver handledning, fortlöpande ges sådana instruktioner som anges i 1 § 3 med återkoppling från dem som har gett instruktionerna.

**2 §** Vårdgivaren ska ansvara för att kvaliteten i specialiseringstjänstgöringen säkerställs genom systematisk granskning och utvärdering av om verksamheten uppfyller de krav som ställs i 3 och 4 kap.

Kvaliteten i specialiseringstjänstgöringen ska även granskas och utvärderas av en extern aktör som inte får ha ekonomiska, administrativa eller organisatoriska kopplingar till vårdgivaren.

Om granskningen eller utvärderingen visar att det finns brister, ska vårdgivaren åtgärda dessa.

### Allmänna råd

Vårdgivaren bör se till att den externa granskningen och utvärderingen genomförs vart femte år.

### Verksamhetschef

**3 §** Verksamhetschefen vid det tjänstgöringsställe där ST-läkaren huvudsakligen genomför sin specialiseringstjänstgöring ska ansvara för att

1. det individuella utbildningsprogrammet tas fram, regelbundet följs upp och vid behov revideras i samråd med studierektor, handledare och ST-läkaren,
2. en huvudansvarig handledare utses till ST-läkaren, och
3. den kontinuerliga bedömningen dokumenteras.

### Allmänna råd

Verksamhetschefen bör hålla regelbundna utvecklingssamtal med ST-läkaren.

**4 §** Om verksamhetschefen själv inte har ett bevis om specialistkompetens i den specialitet som ST-läkaren avser att uppnå, ska han eller hon utse en läkare som har sådan kompetens att göra den bedömning som anges i 3 kap. 4 §.

### Studierektor

**5 §** Studierektorn ska samordna den interna och externa utbildningen för ST-läkarna.

Studierektorn ska ha

1. specialistkompetens, och
2. genomgått handledarutbildning.

### Allmänna råd

Studierektorn bör utgöra en organisatorisk stödfunktion till verksamhetschef, handledare och ST-läkare.

I studierektorns arbetsuppgifter bör ingå att

- utarbeta introduktionsprogram för ST-läkarna, och
- ta del av den bedömning som anges i 3 kap. 4 §.

## 5 kap. Bas-, gren- och tilläggspecialiteter

**1 §** För de specialiteter som specialistkompetens kan uppnås i ska följande indelning och benämning gälla.

### Basspecialiteter

#### **Barn- och ungdomsmedicinska specialiteter**

Barn- och ungdomsmedicin

### Grenspecialiteter

Barn- och ungdomsallergologi  
Barn- och ungdomshematologi  
och onkologi  
Barn- och ungdomskardiologi  
Barn- och ungdomsneurologi  
med habilitering  
Neonatologi

## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

---

### **Bild- och funktionsmedicinska specialiteter**

Klinisk fysiologi  
Radiologi

Neuroradiologi

### **Enskilda basspecialiteter**

Akutsjukvård  
Allmänmedicin  
Arbets- och miljömedicin  
Hud- och könssjukdomar  
Infektionssjukdomar  
Klinisk farmakologi  
Klinisk genetik  
Onkologi  
Reumatologi  
Rättsmedicin  
Socialmedicin

### **Invärtesmedicinska specialiteter**

Endokrinologi och diabetologi  
Geriatrisk  
Hematologi  
Internmedicin  
Kardiologi  
Lungsjukdomar  
Medicinsk gastroenterologi och hepatologi  
Njurmedicin

### **Kirurgiska specialiteter**

Anestesi och intensivvård  
Barn- och ungdomskirurgi  
Handkirurgi  
Kirurgi  
Kärlkirurgi  
Obstetrik och gynekologi  
Ortopedi  
Plastikkirurgi  
Thoraxkirurgi  
Urologi  
Ögonsjukdomar  
Öron-, näs- och halssjukdomar

Hörsel- och balansrubbingar  
Röst- och talrubbingar

### **Laboratoriemedicinska specialiteter**

Klinisk immunologi och transfusionsmedicin  
Klinisk kemi  
Klinisk mikrobiologi  
Klinisk patologi

### **Neurologiska specialiteter**

Klinisk neurofysiologi  
Neurokirurgi  
Neurologi  
Rehabiliteringsmedicin

### **Psykiatriska specialiteter**

Barn- och ungdomspsykiatri  
Psykiatri

Rättspsykiatri

### **Tilläggspecialiteter**

<http://www.socialstyrelsen.se/sosfs>

Utskriftsdatum: 17 augusti 2018

Sida 4 av 9

## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

---

Allergologi  
Arbetsmedicin  
Beroendemedicin  
Gynekologisk onkologi  
Nuklearmedicin  
Palliativ medicin  
Skolhälsovård (medicinska insatser i elevhälsan)  
Smärtlindring  
Vårdhygien  
Äldrepsykiatri

### Specialistkompetens i bas- och grenspecialiteter

**2 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i en grenspecialitet ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i en basspecialitet enligt indelningen i 1 § eller i en motsvarande specialitet enligt äldre bestämmelser.

#### Allmänna råd

Specialiseringstjänstgöring i en grenspecialitet kan påbörjas inom ramen för specialiseringstjänstgöringen i basspecialiteten.

### Specialistkompetens i tilläggsspecialiteter

**3 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i en tilläggsspecialitet ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens enligt vad som anges i 4–13 §§ eller i en motsvarande specialitet enligt äldre bestämmelser.

#### Allmänna råd

Specialiseringstjänstgöring i en tilläggsspecialitet kan påbörjas inom ramen för specialiseringstjänstgöringen i basspecialiteten.

### Allergologi

**4 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i allergologi ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. allmänmedicin,
2. arbets- och miljömedicin,
3. barn- och ungdomsallergologi,
4. endokrinologi och diabetologi,
5. geriatrik,
6. hematologi,
7. hud- och könssjukdomar,
8. internmedicin,
9. kardiologi,
10. klinisk immunologi och transfusionsmedicin,
11. lungsjukdomar,
12. medicinsk gastroenterologi och hepatologi,
13. njurmedicin, eller
14. öron-, näs- och halssjukdomar.

### Arbetsmedicin

**5 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i arbetsmedicin ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i en specialitet som tillhör någon av

1. de barn- och ungdomsmedicinska specialiteterna,
2. de enskilda basspecialiteterna med undantag för klinisk farmakologi, klinisk genetik, rättsmedicin och socialmedicin,
3. de invärtesmedicinska specialiteterna,
4. de kirurgiska specialiteterna,
5. de neurologiska specialiteterna med undantag för klinisk neurofysiologi, eller
6. de psykiatriska specialiteterna.

## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

---

### **Beroendemedicin**

**6 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i beroendemedicin ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. barn- och ungdomspsykiatri, eller
2. psykiatri.

### **Gynekologisk onkologi**

**7 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i gynekologisk onkologi ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. obstetrik och gynekologi, eller
2. onkologi.

### **Nuklearmedicin**

**8 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i nuklearmedicin ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. klinisk fysiologi,
2. onkologi, eller
3. radiologi.

### **Palliativ medicin**

**9 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i palliativ medicin ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i en specialitet som tillhör någon av

1. de barn- och ungdomsmedicinska specialiteterna,
2. de enskilda basspecialiteterna med undantag för arbets- och miljömedicin, klinisk farmakologi, klinisk genetik, rättsmedicin och socialmedicin,
3. de invärtesmedicinska specialiteterna,
4. de kirurgiska specialiteterna,
5. de neurologiska specialiteterna med undantag för klinisk neurofysiologi, eller
6. de psykiatriska specialiteterna.

### **Skolhälsovård**

**10 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i skolhälsovård ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. allmänmedicin,
2. barn- och ungdomsmedicin, eller
3. barn- och ungdomspsykiatri.

### **Smärtlindring**

**11 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i smärtlindring ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i en specialitet som tillhör någon av

1. de barn- och ungdomsmedicinska specialiteterna,
2. de enskilda basspecialiteterna med undantag för klinisk farmakologi, klinisk genetik, rättsmedicin och socialmedicin,
3. de invärtesmedicinska specialiteterna,
4. de kirurgiska specialiteterna,
5. de neurologiska specialiteterna med undantag för klinisk neurofysiologi, eller
6. de psykiatriska specialiteterna.

### **Vårdhygien**

**12 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i vårdhygien ska läkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. infektionssjukdomar, eller
2. klinisk mikrobiologi.

### **Äldrepsykiatri**

<http://www.socialstyrelsen.se/sosfs>

## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

**13 §** För att få ett bevis om specialistkompetens i äldrepsykiatri skaläkaren ha ett bevis om specialistkompetens i någon av specialiteterna

1. geriatrik, eller
2. psykiatri.

### 6 kap. Tillgodoräknande av kompetens

#### Tidigare specialiseringstjänstgöring

**1 §** Om en läkare med specialistkompetens vill uppnå specialistkompetens i ytterligare en bas-, gren- eller tilläggspecialitet, får tidigare specialiseringstjänstgöring tillgodoräknas efter prövning förutsatt att samtliga kompetenskrav i målbeskrivningen för den ytterligare specialiteten är uppfyllda.

Den specialiseringstjänstgöring som tillgodoräknas får inte minska tjänstgöringstiden i den senare specialiteten med mer än två och ett halvt år. (HSLF-FS 2016:36)

#### Meriter från forskarutbildning

**2 §** Den läkare som har en svensk doktorsexamen ska få ett bevis om specialistkompetens om han eller hon har

1. uppfyllt kompetenskraven i målbeskrivningen för specialiteten, och
2. fullgjort minst fyra och ett halvt års specialiseringstjänstgöring.

Detta gäller även för en utländsk doktorsexamen som av ett svenskt universitet, en svensk högskola eller Universitets- och högskolerådet har bedömts motsvara en svensk doktorsexamen.

#### Specialistläkare från annat EES-land

**3 §** För specialistläkare som har förvärvat sina yrkeskvalifikationer i ett annat EES-land än Sverige eller fått dem erkända i ett sådant land finns bestämmelser i

1. lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer,
2. förordningen (2016:157) om erkännande av yrkeskvalifikationer,
3. patientsäkerhetsförordningen (2010:1369), samt
4. Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (HSLF-FS 2016:64) om erkännande av yrkeskvalifikationer inom hälso- och sjukvården.

Även för legitimerade läkare som har fullgjort föreskriven praktisk utbildning i ett annat EES-land än Sverige eller fått sådana yrkeskvalifikationer erkända i ett sådant land finns bestämmelser i de författningar som anges i första stycket. (HSLF-FS 2016:65)

#### Specialistläkare från tredjeland

**4 §** Den läkare som har ett bevis om specialistkompetens från tredjeland efter att ha fullgjort minst tre års specialiseringstjänstgöring och därefter har tjänstgjort som specialist i en sådan omfattning att den sammanlagda tjänstgöringstiden inom specialiteten eller tiden för specialiseringstjänstgöring utgör minst fem år ska få ett bevis om specialistkompetens

i motsvarande specialitet i Sverige. Detta gäller dock endast om han eller hon

1. genomför minst ett års specialiseringstjänstgöring i Sverige efter att ha fått svensk legitimation, och
2. uppfyller samtliga kompetenskrav i målbeskrivningen.

För läkare som har ett bevis om specialistkompetens från tredjeland 2015:8 enligt de förutsättningar som anges i första stycket får ett bevis om specialistkompetens i motsvarande specialitet meddelas utan hinder av vad som anges i 5 kap. 2 och 3 §§.

**5 §** Den huvudansvariga handledaren och verksamhetschefen vid det tjänstgöringsställe där ST-läkaren huvudsakligen genomför sin specialiseringstjänstgöring ska bedöma om läkaren uppfyller samtliga kompetenskrav i målbeskrivningen under hans eller hennes specialiseringstjänstgöring.

Om bedömningen visar att läkaren inte uppfyller kompetenskraven, ska specialiseringstjänstgöringen kompletteras med de föreskrivna utbildningsaktiviteter som anges i delmålen i målbeskrivningen. Den tid som anges i 4 § 1 ska vid behov förlängas.

#### Delar av tjänstgöringen från annat EES-land eller tredjeland

## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

**6 §** En läkare får tillgodoräkna sig upp till fyra års tjänstgöring som läkare i ett annat EES-land än Sverige eller i tredjeland om han eller hon

1. har genomfört tjänstgöringen under handledning,
2. har fått ett intyg om tjänstgöringen från en verksamhetschef eller motsvarande i tjänstgöringslandet,
3. enligt en handledare i Sverige uppfyller kompetenskraven i delmålen i målbeskrivningen, och
4. har genomfört tjänstgöringen efter att ha fått behörighet att utöva läkaryrket i tjänstgöringslandet.

Intyget i 2 ska innefatta en beskrivning av tjänstgöringens innehåll och omfattning.

### 7 kap. Ansökan om bevis om specialistkompetens

**1 §** För att få ett bevis om specialistkompetens ska en ansökan göras hos Socialstyrelsen. Den ska göras på en särskild blankett (**bilaga 1**).

**2 §** Uppnådd specialistkompetens enligt målbeskrivningen för den sökta specialiteten ska styrkas genom ett intyg (**bilaga 2**) som ska bifogas ansökan.

**3 §** För att styrka att föreskrivna utbildningsaktiviteter har genomförts ska till ansökan även bifogas intyg om

1. auskultationer (**bilaga 3**),
2. kliniska tjänstgöringar under handledning (**bilaga 4**),
3. kurser (**bilaga 5**),
4. kvalitets- och utvecklingsarbeten (**bilaga 6**), och
5. självständiga skriftliga arbeten enligt vetenskapliga principer (**bilaga 7**).

**4 §** Ett intyg ska bifogas ansökan om ST-läkaren vill tillgodoräkna sig

1. godkänd svensk doktorexamen,
2. utländsk doktorexamen som har bedömts motsvara en svensk doktorexamen, eller
3. utländsk tjänstgöring enligt 6 kap. 6 §.

**5 §** När en specialistläkare från tredjeland ansöker om bevis om specialistkompetens enligt de förutsättningar som anges i 6 kap. 4 § ska i stället för vad som sägs i 2–4 §§ intyg om uppfyllda kompetenskrav enligt målbeskrivningen (**bilagorna 8 a och 8 b**) bifogas ansökan.

Även det individuella utbildningsprogrammet ska bifogas en sådan ansökan.

Om specialiseringstjänstgöringen kompletteras enligt 6 kap. 5 § andra stycket, ska sådana intyg som anges i 3 § bifogas ansökan.

### 8 kap. Övriga bestämmelser

**1 §** Av 4 kap. 3 § patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) framgår det att om det finns särskilda skäl, får Socialstyrelsen meddela bevis om specialistkompetens trots att läkarens utbildning inte uppfyller kraven i 4 kap. 1 § samma förordning eller i föreskrifter meddelade med stöd av 4 kap. 5 § förordningen.

**2 §** Socialstyrelsen kan medge undantag från bestämmelserna i dessa föreskrifter, om det finns särskilda skäl.





### Bilagor

-  [Bilaga 1 - Ansökan om bevis om specialkompetens \(HSLF-FS 2018:21\)](#)
-  [Bilaga 2 - Intyg om uppnådd specialistkompetens](#)
-  [Bilaga 3 - Intyg om genomförd utbildningsaktivitet och uppfyllda kompetenskrav avseende auskultation](#)
-  [Bilaga 4 - Intyg om genomförd utbildningsaktivitet och uppfyllda kompetenskrav avseende klinisk tjänstgöring under handledning](#)
-  [Bilaga 5 - Intyg om genomförd utbildningsaktivitet och uppfyllda kompetenskrav avseende kurs](#)



## Senaste version av Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd (SOSFS 2015:8) om läkarnas specialiseringstjänstgöring

---

-  [Bilaga 6 - Intyg om genomförd utbildningsaktivitet och uppfyllda kompetenskrav avseende kvalitets- och utvecklingsarbete](#)
-  [Bilaga 7 - Intyg om genomförd utbildningsaktivitet och uppfyllda kompetenskrav avseende självständigt skriftligt arbete enligt vetenskapliga principer](#)
-  [Bilaga 8a - Intyg om uppfyllda kompetenskrav för specialitäläkare från tredjeländ](#)
-  [Bilaga 8b - Intyg om uppfyllda kompetenskrav för specialitäläkare från tredjeländ avseende uppnådd specialistkompetens](#)